

Vanuit de lucht en door het raam

De eerste fotoexpositie in Museum MORE in Gorssel biedt bezoekers een nieuwe kijk op Nederland. Voor 'MORE Focus: Het trage land' lichtten 21 fotografen overbekende beelden uit hun alledaagse context.

MARGARETHA COORNSTRA

Een van de tableaux vivants van Tahné Kleijn: 'Het dronken paar' (2015).

Foto tahné kleijn/museum more

Het is een leuk experiment voor in de trein of auto: het voorbijsnellende Nederland bekijken alsof je het nog niet kent, doen alsof je hier voor het eerst komt. Dat is ook wat MORE Focus: Het trage

lage land beoogt. Vergeet de toeristische plaatjes van bollenvelden en molens, probeer het alledaagse Nederland opnieuw te zien.

Curatoren Jurriaan van Kranendonk en Yvette van der Zande kozen voor een verhalende opzet: met een fictieve reiziger trek je vanaf de kust het land in. Met een 'inzoomende' beweging word je meegenomen. Van het weidse landschap met de zee reis je langs brede rivieren naar steden en dorpen, bezoekt uiteenlopende interieurs, tot je oog in oog staat met de bewoners, via portretten.

Notendop

Een panoramische foto van Jan Koster, Zoutelande (2004), diende beide curatoren als leidraad en uitgangspunt, vertelt Van Kranendonk: "Omdat deze foto Nederland eigenlijk in een notendop weergeeft: de zee, het strand, de dijken, duinen, weilanden, huizen."

Het onderwerp Landschap blijkt op zichzelf al goed voor een keur aan benaderingen en effecten, met behulp van extreem in- of juist uitzoomen, tot en met beelden vanuit vogelperspectief. Gerco de Ruijter bevestigde zijn camera aan een vlieger en liet zich verrassen door de beelden van bovenaf. Fraai voorbeeld is B.S. (Brussels Sprouts - het gaat hier om spruitjes in de sneeuw), dat op een zacht ijsblauw geverfde wand de perfecte passe-partout krijgt.

In het stadium Stad & Dorp levert Edwin Zwakman een ijzersterke bijdrage met zijn Backyards. Hiervoor bouwde hij zelf nauwkeurige maquettes van rijtjeshuizen, om die vervolgens van bovenaf te fotograferen. Wat op de foto's bedrieglijk echt lijkt, blijkt dus een miniatuur in 3D. Waarlijk beklemmend is de manier waarop straatfotograaf Hans van der Meer laat zien hoe in provinciesteden de oude, monumentale gevels genadeloos worden overschreeuwd door foielelijke reclame-uitingen en trendy straatinterieur.

Vergeet molens en bollenvelden: probeer alledaags Nederland opnieuw te zien

En dan de portretten. Céline van Balen creëerde een monumentale serie close-ups (1996-1998) van piepjonge pubermeisjes met hoofddoeken. Een klassieker, alleen al vanwege de tijdloosheid waarmee de gezichtjes zijn vastgelegd en waarin we soms een echo uit de renaissance-portretkunst waarnemen.

Nog een echo uit vroeger eeuwen klinkt op uit de Jan Steen-achtige taferelen van Tahné Kleijn in haar serie Soo d'oude songen (2015). De jonge fotografe groeide op in een tamelijk frivole en vooral complexe gezinssituatie, waarbinnen alcohol - getuige de foto Het dronken paar - een niet

onaanzienlijke bijrol speelt. De theatrale manier waarop Kleijn elementen uit het eigen chaotische familieleven in een verslonsd huishouden rangschikt tot tableaux vivants van een aandoenlijke schoonheid, zorgt voor een hoogtepunt op deze expositie.

Voor het grootste deel van deze tentoonstelling geldt wat Jurriaan van Kranendonk opmerkte bij de ijle, bleekblauwe Waddenzeegezichten van Dicky Brand: "Als het goed gedaan is, moet je er eindeloos naar kunnen kijken." Dat neemt niet weg dat deze eerste foto-expositie in het MORE verlangen wekt naar meer.

Te zien tot en met 9 september. Museummore.nl